

[Undervisningsministeren.]

første indlæg bl. a. vedrørende arbejdsbyrden i forbindelse med udarbejdelse af disse statutter. Jeg vil godt give et enkelt eksempel, for jeg tror, det kan anskueliggøre over for folketinget, hvor vigtigt det er, at vi tænker os godt om, før vi laver meget gennemgribende ændringer. Jeg vil tage eksemplet fra Københavns universitet og bare nævne nogle måneder, hvor man arbejdede med tingene.

I august 1973 lavede man et udkast til statuten, og det blev udarbejdet af et specielt statutudvalg under konsistorium. I september 1973 bliver så dette udkast sendt til høring i samtlige kollegiale organer. I november 1973 har man fået svarene ind, konsistorium behandler forslaget og vedtager det i slutningen af november. I december sender man statuten til godkendelse i undervisningsministeriet. I januar måned behandles sagen i ministeriet, der afholdes 2 heldagsmøder med statutudvalget. I slutningen af januar sendes så ministeriets ændringsforslag og krav til Københavns universitet. Det fører til nye møder i konsistorium om ændringerne. Endelig har man et møde i LO i forbindelse med samarbejdsudvalgene, og i slutningen af februar svarer så Københavns universitet på ministeriets ændringer. I marts måned fremsendes det endelige forslag, og i begyndelsen af marts måned godkendes statuten i ministeriet. Det vil sige, at hele 1974 gik også med at få godkendt disse statutter, og det betød f. eks. i undervisningsministeriet, at man i det kontor, der arbejdede med dette spørgsmål, måtte have arbejdsforstærkning for overhovedet at kunne klare denne arbejdsbyrde.

Derfor er det meget vigtigt, at vi ikke laver så omfattende ændringer, at hele denne procedure skal gentages, for det vil betyde, at mange mennesker på universiteterne i stedet for at beskæftige sig med det videnskabelige arbejde, som vi ved de har til opgave at beskæftige sig med, igen skal beskæftige sig med ændringer af proceduremæssig karakter.

Fru Tove Nielsen stillede mig et direkte spørgsmål om det, der blev kaldt brugerindflydelsen, om der kunne siges noget om dette. Jeg går ud fra, at det må være § 2, stk. 3, og hvis det er det, kan jeg nævne, at vi

bl. a. har brugt denne bestemmelse adskillige gange i forbindelse med nyetablerede uddannelser især omkring universitetscentre i Roskilde og i Ålborg, således at vi i virkeligheden omkring skabelsen, kan man sige, af nye uddannelser har inddraget aftagersynspunkterne. Dette er også et svar til hr. Halvgaard, der var inde på nogle af de samme problemer.

Hr. Søgaard har på udmærket vis svaret hr. Freddy Madsen og dermed i virkeligheden også hr. Steen Folke på nogle af de bemærkninger, de var inde på. Jeg skal blot hertil føje, at der er ikke tale om, at jeg har affundet mig med dette forslag eller affundet mig med det, hr. Freddy Madsen kaldte for øretæverne. Det, jeg har gjort, er, som socialdemokratiet har gjort det gang på gang, at gå ind i de problemer, som vi ved eksisterer, og som hr. Freddy Madsen og hr. Steen Folke i virkeligheden også godt ved eksisterer, men som de i dag, for at gentage det udtryk, de selv har anvendt, af politiske grunde ikke har følt det opportunt at komme frem med.

Tove Nielsen (V):

Det undrede mig lidt, at hr. Søgaard her i sidste omgang tog en lidt hård tone på, for jeg har egentlig følt, at der var ret så god forståelse partierne imellem om, at der var forskellige ting, vi kunne blive enige om at se på. Jeg har egentlig ikke følt, at intentionerne var så forskelligartede fra socialdemokratiet til venstre. I hvert fald forstod jeg da både hr. Søgaard og undervisningsministeren på den måde, at vi i undervisningsudvalget kunne tage de forskellige ting op, og jeg mener også, at jeg i første omgang selv sagde, at der skulle et grundigt udvalgsarbejde til, for vi erkender da fuldt ud, at det tager tid, og det skal også tage tid, for det er ikke noget, vi skal haste med og blot få vedtaget for at få vedtaget noget. Derfor vil jeg da sige, at vi lægger så sandelig ikke op til en politisk strid i sommerferien, vi lægger ikke op til nogen situation, som hr. Søgaard sagde. Nej, vi vil meget gerne samme med de andre partier, som er indstillet på det, ændre på det, som vi nu kan se ikke går, som vi havde regnet med, da loven blev vedtaget i 1973. Det kræver tid, og derfor vil jeg sige, at vi har ikke noget som helst ønske om, at vi skal bruge tiden i un-